

Rémy Limpach en de vijf principes van wetenschappelijke integriteit. Hoe het meerjarenonderzoek Nederlands-Indië 1945 – 1950 op een verkeerde leest is geschoeid.

In 2016 kwam het boek van Rémy Limpach, *De brandende kampongs van generaal Spoor*, op de markt. Volgens media staat in dit boek de werkelijkheid over de dekolonisatie van Nederlands-Indië 1945 -1950. Is dat ook zo?

Ik heb in mijn boek, *Kapitein Westerling en de Zuid-Celebes-Affaire (december 1946 – maart 1947) – Mythe en werkelijkheid*, 2019, de aanpak van Limpach en zijn beschrijving van de Zuid-Celebes-affaire geanalyseerd. En wat blijkt?

De gedragscode wetenschappelijke integriteit kent de volgende principes: 1) eerlijkheid, data of bronnen niet verzinnen of vervalsen; 2) zorgvuldigheid, wetenschappelijke methoden gebruiken; 3) transparantie, aangeven welke data hoe zijn verkregen; 4) onpartijdigheid, niet laten leiden door buiten wetenschappelijke overwegingen, bijvoorbeeld overwegingen van politieke aard, en 5) verantwoordelijkheid, binnen de grenzen van het redelijke rekening houden met de legitieme belangen van bij het onderzoek betrokken personen.

1. Limpach kiest bewust voor een éézijdige en politieke aanpak en zoekt naar zwarte bladzijden van de Nederlandse militairen. (pp.15, 779, 780) Dit is m.i. in strijd met het principe onpartijdigheid.
2. Hij kiest voor de volgende omschrijving van 'massageweld' en 'extreem geweld' ..*'gebruik van fysiek geweld dat overwegend buiten directe reguliere gevechtssituaties werd toegepast tegen non-combattanten(burgers) of tegen combattanten (militairen of strijders) die na hun gevangenneming of overgave werden ontwapend. Dit extreme geweld vond doorqaans plaats zonder directe militaire noodzaak of zonder duidelijk afgebakend militair doel. De overkoepelende term "massageweld" betreft handelingen die grote aantallen burgerbevolking en ontwapende militairen en strijders direct of indirect treffen. Het gaat hier om het eerder spontane, niet door de hogere rangen geautoriseerde geweld als het meer structureel of systematisch gepleegde fysieke extreme geweld dat expliciet werd goedgekeurd.'* (p.45) Ik heb een aantal woorden onderstreept. Begrippen die Limpach niet nader omschrijft. Bovendien ontbreken hier de begrippen rechtmatig en onrechtmatig geweld. Essentieel voor het onderzoek dat Limpach heeft gedaan. Door zo vaag de basisbegrippen neer te zetten en een essentieel onderscheid te negeren lijken deze begrippen niet te voldoen aan de principes van zorgvuldigheid en transparantie.

3. Limpach noemt (p.281) de deelstaat Oost-Indonesië 'ontegenzeggelijk een marionettenstaat' terwijl daar in feite geen sprake van was. Limpach volgt hier het propagandistische woordgebruik van Soekarno die beter wist. (mijn boek,p.282) Dit is een politieke opvatting van Limpach en in strijd met de principes van eerlijkheid, zorgvuldigheid, transparantie en onpartijdigheid.
4. Hij stelt dat Nederland bezig was met de rekolonisatie van Nederlands-Indië terwijl feitelijk sprake was van dekolonisatie. Ook dit is een politieke opvatting van Limpach die in strijd is met de principes van eerlijkheid, zorgvuldigheid, transparantie en onpartijdigheid.
5. Limpach beweert op p.257 dat bij hoofdambtenaar mr. B. J. Lambers tijdelijk een verandering optrad in zijn politieke houding tegenover de Indonesische vrijheidsstrijd. Dat is feitelijk onjuist. Lambers' houding bleef ongewijzigd pro de onafhankelijkheid van Nederlands-Indië. Hij vond dat op Zuid-Celebes geen sprake was van zo'n vrijheidsstrijd, maar van 'rood-witte terreur'. (mijn boek p.287) De opvatting van Limpach is m.i. in strijd met de principes van eerlijkheid, zorgvuldigheid, transparantie en onpartijdigheid.
6. Limpach beweert op p. 276 dat tijdens de eerste vier zuiveringsacties onder leiding van Westerling sprake zou zijn geweest van een hoge mate van willekeur, wreedheid en intimidatie. Dit standpunt is in strijd met de opvatting van mr. B.J. Lambers en het overleg op 24 december 1946 van Indonesische en Nederlandse functionarissen.(mijn boek, pp. 93 en 94) De opvatting van Limpach lijkt mij in strijd met de principes van eerlijkheid, transparantie en onpartijdigheid.
7. De wijze waarop Limpach Westerling neerzet in zijn boek wordt tegengesproken door tal van primaire betrouwbare bronnen. (mijn boek, pp.299 t/m 301) De opvatting van Limpach is m.i. in strijd met de principes van eerlijkheid, zorgvuldigheid, transparantie en onpartijdigheid.
8. Limpach beweert op p.283 een citaat van mr. B. J. Lambers te hebben opgenomen in zijn boek. Hij heeft er echter zelf een eigen zinsdeel ingelast en aanhalingstekens geplaatst die Lambers niet gebruikt. Daardoor ontstaat een valse voorstelling van zaken. (mijn boek, p.305)Deze wijze van doen van Limpach is in strijd met de principes van wetenschappelijke integriteit.
9. Limpach schrijft in zijn boek op p. 317 het advies van mr. A.D. Belinfante over en beweert dat dit advies verwijst naar talrijke internationale rechtsgeleerden en vakliteratuur. In feite noemt Belinfante slechts drie namen en geeft hij één citaat zonder bronvermelding dat niet slaat op de

situatie in Zuid-Celebes. (Mijn boek, pp. 310, 311) Ook deze uitlating van Limpach is in strijd met de principes van wetenschappelijke integriteit.

10. Limpach manipuleert met enkele passages uit het rapport van de commissie Van Rij/Stam en suggereert een direct verband tussen een passage op p.24 (waar hij Westerling slechts gedeeltelijk citeert) en p.47 (waar hij een niet betrouwbare getuige Mappasolong volgt) en suggereert een verband dat er niet is. (Mijn boek, pp.149, 150) Deze wijze van geschiedschrijving lijkt mij ook in strijd met de vijf principes van wetenschappelijke integriteit.

Ik ben niet volledig met mijn opsomming. Voor de volledigheid over de Zuid-Celebes-affaire verwijs ik naar mijn boek. Deze tien punten maken duidelijk dat het boek van Rémy Limpach, *De brandende kampongs van generaal Spoor*, 2016 op het punt van de wetenschappelijke aanpak en de beschrijving van Westerling en de Zuid-Celebes-affaire in elk geval op gespannen voet staan met de vijf principes van wetenschappelijke integriteit.

Het is dan ook merkwaardig dat de leiding van het meerjarenonderzoek dit boek desalniettemin tot uitgangspunt heeft genomen. Dat voorspelt niet veel goeds over de onafhankelijkheid van dat onderzoek.

Op basis van dit onderzoek worden wij Nederlanders in 2021 op de hoogte gebracht van een vermeende werkelijkheid van de dekolonisatieperiode Nederlands-Indië 1945 – 1950. Als de koers van dit onderzoek niet wordt bijgesteld krijgen we straks te maken met verdraaiing van onze geschiedenis. En dat op onze kosten. Dit onderzoek wordt namelijk uit publieke middelen gefinancierd.

Mr. Bauke Geersing.